

A 5474 II

Dł.15

W numerze między innymi :

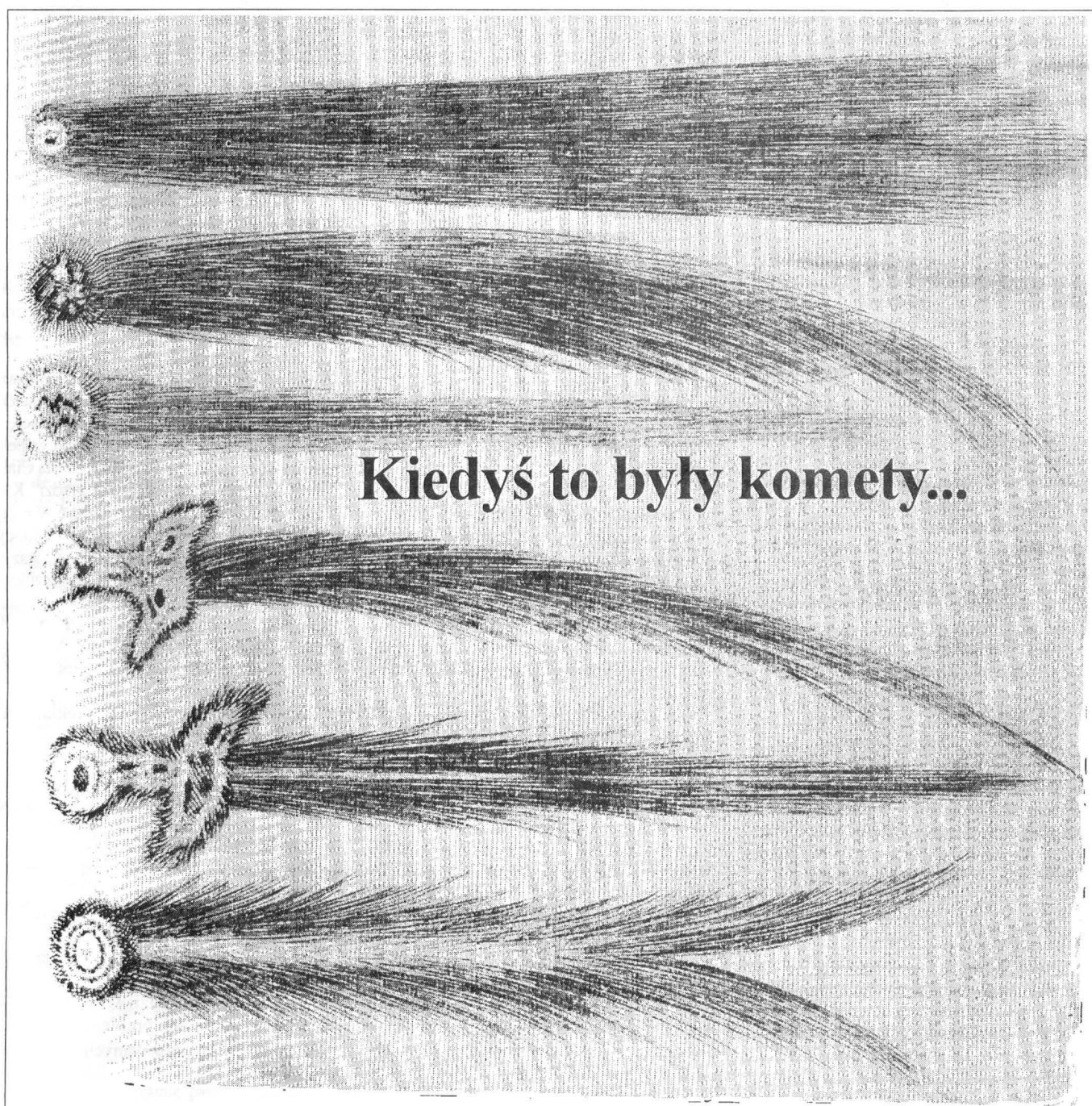
☐ <i>Z obrad Senatu s. 3</i>	☐ <i>Nowa siatka plac – nasza i innych s. 6-7</i>
☐ <i>Nowi profesorowie s. 4-5</i>	☐ <i>Narada Prorektorów Uczelni Technicznych s. 8</i>
☐ <i>Stypendysta InsERTu s.5</i>	☐ <i>Niepokoje doktorantów s. 10</i>

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 90

1-15 kwietnia 1997

ORDERY

Troje polskich naukowców w Niedzielę Wielkanocną zostało uhonorowanych Komandorią Z Gwiazdą Orderu Świętego Sylwestra Papieża. Są to: znana również z działalności w Radzie Głównej prof. Maria Joanna Radomska (rektor SGGW w Warszawie w trudnych latach 1981-87), Mieczysław Gogacz, profesor filozofii ATK i prof. Jan Nielubowicz, b. rektor AM w Warszawie. Czwartym odznaczonym jest Norweg Ole Toensberg, który zasłużył się jako organizator pomocy medycznej dla Polski. Odznaczenia przyznał papież Jan Paweł II na prośbę prymasa Polski, za wkład tych osób w kulturę chrześcijańską i narodową oraz za ich osobistą postawę. Order został ustanowiony w 1841 roku przez papieża Grzegorza XVI.

**ŚRODA,
KTÓRA BYŁA CZWARTKIEM**

W tym semestrze ustalono dodatkowe dni wolne od zajęć. Będą to:

2 maja 1997 r. - dzień rektorski,

8 maja 1997 r. - dzień rektorski,

9 maja 1997 r. - godziny rektorskie od 13.00,

30 maja 1997 r. - dzień rektorski.

W dniu **2 czerwca** 1997 r. odbędą się zajęcia dydaktyczne wg planów piątkowych, natomiast w dniu **4 czerwca** 1997 r. odbędą się zajęcia dydaktyczne wg planów czwartkowych.

Ponieważ 2 maja i 30 maja będą dniami wolnymi od pracy dla wszystkich jednostek organizacyjnych PWr, będą one odpracowywane w soboty **19 kwietnia** i **17 maja** 1997 r.

HOTEL DOKTORANTA

1 marca 1997 r. przekazano do użytkowania Hotel Doktoranta w budynku T-7 przy ul. M. Curie-Skłodowskiej 89 i przeznaczono na zakwaterowanie doktorantów obcokrajowców Politechniki Wrocławskiej.

Hotelem administruje Zespół ds. Hotelu i Mieszkań (ZHiM).

Hotel Doktoranta dysponuje 62 miejscami. Miejsca w Hotelu przydzielane są na podstawie skierowania wydawanego przez Sekcję Współpracy Międzynarodowej, określającego również zasady odpłatności, na jakich studiuje skierowany. Nie przydziela się miejsc członkom rodzin doktorantów krajowych i zagranicznych.

Pokoje, które nie zostaną przydzielone doktorantom obcokrajowcom do 31 października każdego roku zostaną rozdysponowane między doktorantów krajowych. Konkretnie decyzje podejmie Zespół ds. Mieszkania i Przedstawicielstwa Pracowniczego, na podstawie informacji o wolnych miej-

scach przekazanej przez ZHiM. ZHiM uwzględni przy tym 3-4 miejscową rezerwę dla doktorantów obcokrajowców kierowanych w ciągu roku akademickiego.

Odpłatność za zamieszkanie w roku akademickim 1996/97 wynosi 240 zł za jedno miejsce miesięcznie. W dalszych okresach rozliczeniowych cena miejsca będzie ustalana w oparciu o rzeczywiste koszty funkcjonowania, zgodnie z zasadami podanymi w Piśmie Okólnym 26/95 z dnia 28 września 1995 r. w sprawie odpłatności za miejsca w hotelach asystenta i pokojach hotelowych w Politechnice Wrocławskiej.

Doktorantom obcokrajowcom – stypendyistom rządu polskiego bez świadczeń stypendialnych oraz stypendyistom Politechniki Wrocławskiej, podobnie jak doktorantom krajowym, przysługuje zniżka w wysokości 50% odpłatności w trakcie czteroletniego okresu studiów doktoranckich. Doktorantom obcokrajowcom – stypendyistom rządu polskiego otrzymującym stypendium częściowe, przysługuje zniżka w wysokości 35% odpłatności w trakcie czteroletniego okresu studiów.

Doktoranci obcokrajowcy studiujący na zasadach odpłatności dewizowej oraz stypendyści rządu polskiego z pełnymi świadczeniami stypendialnymi, a także doktoranci krajowi i obcokrajowcy, którym przedłużono okres studiów ponad 4 lata, ponoszą pełną odpłatność za zamieszkanie.

VI DNI KARIERY

Duże międzynarodowe koncerty rozpoczęły szeroko zakrojone działania rekrutacyjne, w ślad za nimi postąpiło wiele spośród największych firm polskich.

Aby zaspokoić potrzebę kontaktu obu stron – firm i studentów – AIESEC zorganizował wiosną 1993 roku we Wrocławiu na Politechnice Wrocławskiej I Targi Pracy. Od tego momentu targi we Wrocławiu odbywały się cyklicznie i cieszyły się dużym zainteresowaniem zarówno ze strony studentów jak i pracodawców.

Rosnące zapotrzebowanie rynku na nową dobrze wyszkoloną kadre spowodowało dynamiczny rozwój imprezy. W 1995 roku nastąpiła zmiana formuły i nazwy Targów Pracy na Dni Kariery.

W roku Ogólnopolskie Dni Kariery są organizowane na jeszcze większą skalę, niż dotychczas – obejmuje swym zasięgiem 14 ośrodków akademickich. We Wrocławiu 21-22 kwietnia Dni Kariery odbędą się tym razem na dwóch uczelniach równocześnie – na Akademii Ekonomicznej oraz Politechnice Wrocławskiej.

Dni Kariery to unikalna szansa spotkania dwóch jakże ważnych środowisk: studentów przygotowujących się do podjęcia pracy zawodowej oraz firm, które chcą zaoferować im atrakcyjne warunki zatrudnienia i rozwo-

ju. Dzięki Dniom Kariery zarówno studenci, jak i firmy mają możliwość poznania swych możliwości i potrzeb.

Ponieważ Dni Kariery są skierowane do osób zainteresowanych swoim rozwojem i lepszym wykorzystaniem zdobytych umiejętności, więc już po raz kolejny studenci będą mieli okazję uczestniczyć w wykładach i prezentacjach firm.

Edycja wrocławska Ogólnopolskich Dni Kariery będzie miała miejsce w Gmachu Głównym (A1) Politechniki Wrocławskiej i budynku (Z) Akademii Ekonomicznej w godzinach od 9.30 do 17.00.

Krzysztof Grynienko

**SEMINARIUM
PSYCHOLOGICZNE „DOMINO”**

W dniach 24-27 kwietnia 1997 roku Komitet Lokalny AIESEC Politechnika Wrocławska organizuje po raz pierwszy w Polsce Seminarium Psychologiczne na temat: „Wywieranie wpływu na ludzi”.

Wśród 60 uczestników seminarium znajdą się zarówno studenci jak i przedstawiciele firm. Będą oni mieli możliwość uczestnictwa nie tylko w wykładach, ale także w warsztatach i treningach. W wykładach, które będą miały charakter otwarty, będą mogli uczestniczyć wszyscy zainteresowani powyższą tematyką.

Aby mieć szansę na uczestniczenie we wszystkich zajęciach należy tylko przyjść do biura AIESEC (C.-9), wypełnić aplikację i poczekać na naszą odpowiedź. W ich wypełnieniu pomocna będzie książka Roberta Cialdiniego pt. „Wywieranie wpływu na ludzi”. Kto nie może, lub nie chce uczestniczyć w całej imprezie, ten może przychodzić na wykłady otwarte adresowane i przygotowane dla wszystkich zainteresowanych. Szczegółów szukajcie na plakatach i w biurze AIESEC.

Seminarium obejmuje następujące tematy:

1. PSYCHOLOGIA REKLAMY
Kampania reklamowa jako wieloetapowy proces wywierania wpływu.
Człowiek w reklamie i wpływ reklamy na życie ludzi.
Jak stworzyć reklamę.
2. NEGOCJACJE
Manipulacja w negocjacjach.
Przez negocjacje do porozumienia.
3. PSYCHOLOGIA MARKETINGU
Wywieranie wpływu na ludzi a techniki sprzedaży.
Sztuka sprzedaży.
4. SZTUKA PREZENTACJI
Publiczne przemawianie (również analiza wypowiedzi znanych osób)
Podejmowanie decyzji wzajemności od sposobu prezentacji problemu
Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy.

Agnieszka Panek

VII POSIEDZENIE SENATU

(20.03.1997)

Senat zatwierdził wnioski:

- o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego PWr **prof. dr hab. inż. Ryszarda Żuchowskiego** (Wydz. Mechaniczny),

- o mianowanie na stanowisko profesora nzw. PWr - **dr hab. inż. Eugeniusza Rosołowskiego** (Wydz. Elektryczny),

- o ponowne mianowanie na stanowisko profesora nadzw.: **dr hab. inż. Juliusza Mroziwicza** (Wydz. BLiW), **dr hab. inż. Stanisława Kucharskiego** (Wydz. Chemiczny), **dr hab. inż. Tadeusza Berlickiego** (Wydz. Elektroniki), **dr hab. inż. Wojciecha Adamskiego** (Wydz. Inż. Środ.), **dr hab. inż. Tadeusza Kowalskiego** (Wydz. Inż. Środ.) i **dr hab. inż. Aleksandra Streubla** (Wydz. Mechaniczny).

• Zaopiniowano wnioski o nagrodę Ministra Edukacji Narodowej. Pod uwagę wzięto kandydatury zgłoszone przez wydziały, a następnie pozytywnie zaopiniowane przez Senacką Komisję ds. Rozwoju Kadry Naukowej. Komisja zaproponowała 5 kandydatów indywidualnych i 6 zespołowych. Są to:

- **dr hab. Janusz Biernat** (Wydz. El-ki) - za monografię „Arytmetyka komputerów”,

- **prof. Anzelm Iwanik** (Wydz. PPT) - za cykl 5 prac dotyczących układów o zerowej entropii,

- **prof. Mieczysław Kamiński** (Wydz. BLiW) - za cykl publikacji pod jego redakcją,

- **dr hab. Witold Kwaśnicki** (Wydz. El-ki) - za monografię „Knowledge, Innovation and Economy. An Evolutionary Exploration”,

- **prof. Przemysław Mastalerz** (Wydz. Chem.) - za „Podręcznik chemii organicznej” oraz popularyzację chemii,

- **dr Jan Dziuban** i **dr Andrzej Bochenek** (Wydz. El-ki) - za wyniki prac badawczo-rozwojowych nad przetwornikami ciśnienia i wdrożenie ich produkcji,

- **dr hab. Barbara Lejczak** i **dr hab. Paweł Kafarski** (Wydz. Chem.) za cykl publikacji dotyczących syntezy i badania właściwości herbicydowych kwasów aminofosfonowych,

- **prof. Apolinary Kowal** i **dr hab. Maria Świdarska-Bróz** (Wydz. Inż. Śr.) - za podręcznik „Oczyszczanie wody”,

- **prof. Zdzisław Kremens** i **prof. Marian Sobierajski** (Wydz. El-y) - za książkę „Analiza systemów elektroenergetycznych”,

- **dr hab. Tomasz Strzelecki**, **prof. Jean L. Auriat**, **dr Jerzy Bauer**, **dr Stanisław Kosteczek**, **dr Wojciech Puła** (Wydz. BLiW) - za monografię „Mechanika ośrodków niejednorodnych. Teoria homogenizacji”

- **prof. Tadeusz Żur** i **dr hab. Monika Hardygóra** (Wydz. Górniczy) - za monografię „Przenośniki taśmowe w górnictwie”.

Ponadto **JM Rektor** zaproponował dołączenie kandydatury **dra hab. Wojciecha Ciężkowskiego** (I-10, Wydz. Górniczy), który jest współtwórcą przedstawionej do nagrody MEN przez inne uczelnie książki „Masyw Śnieżnika”.

Senat w głosowaniach zatwierdził wszystkie w/w wnioski.

• Zatwierdzono opinię **prof. Tadeusza Zi-**

psera o dorobku naukowym **prof. Wiktor Zina** w związku z planowanym nadaniem prof. Zinowi doktoratu h.c. Politechniki Krakowskiej (51:0:0).

• **Prorektor ds. Nauczania prof. L. Jacak** omówił sprawozdanie nt. współpracy z zagranicą w roku 1996. Materiał przygotowany został przez **mgr K. Galińską** wg schematu sprawozdań ministerialnych. Zawartość merytoryczna może nie być kompletna ze względu na dużą samodzielność jednostek uczelni. Ze sprawozdania wynika, że najczęściej odwiedzanymi w zeszłym roku krajami były Niemcy, Francja i Wlk. Brytania. Rośnie liczba kontaktów z Czechami i Słowacją. Zauważalne jest zjawisko spadku liczby staży długoterminowych. Ponad granicami prowadzi się działalność służącą rozwojowi kadry naukowej: pierwszy cudzoziemiec ma już otwarty przewód doktorski na PWr, kilka osób robiło doktoraty za granicą. Zorganizowano 30 konferencji międzynarodowych, działa 17 programów o charakterze międzynarodowym, w tym 2 duże.

Prof. J. Zwoździak wyraził obawę, że Uczelnia nie czerpie dostatecznie dużych pożytków z istniejącej wymiany. Przeciwnego zdania był **prof. J. Koch**, który podkreślił, że większość wyjazdów jest finansowana z funduszy europejskich. **Dr Cz. Rybak** podkreślił znaczący spadek liczby badawczych i szkoleniowych staży naukowych (z 363 do 96). **Prof. L. Jacak** zwrócił uwagę na potrzebę kontaktów międzynarodowych w aspekcie jednoczenia się Europy. Choć liczba wyjazdów na staże zmalała, to, co zostało odbija rzeczywistość, trwała współpraca. Natomiast trzeba podkreślić małą ilość publikacji. Najwięcej w tym zakresie osiąga się przy okazji konferencji - to są tanie metody osiągania publikacji.

Prof. J. Zdanowski ocenił jako optymistyczny rosnący wskaźnik przyjazdów gości zagranicznych. Spadającą liczbę staży uznał za wynik ograniczenia wyjazdów na wschód.

JM Rektor stwierdził, że w porównaniu z 270 konferencjami międzynarodowymi zorganizowanymi przez uczelnie Wrocławia i Opola dorobek PWr wynoszący 30 konferencji nie jest imponujący.

Prof. L. Jacak podkreślił bardzo dobrze rozwiniętą przez PWr wymianę międzynarodową studentów. Teraz należy dążyć do rozwoju międzynarodowej wymiany naukowej. Obecnie będą wspierane wspólnie prowadzone prace dyplomowe lub wspólne publikacje.

• **Prorektor ds. Nauki prof. J. Zdanowski** zreferował projekt podziału zysku za rok 1996. Zaproponował przeznaczenie całego zysku wypracowanego w 1996 roku na fundusz zasadniczy. Łączny zysk wyniesie 3.800.000 zł, w tym w ramach działalności badawczej 847.000 zł. nie zaproponował odpisu na uczelniany fundusz nagród i fundusz stypendialny ze względu na obłożenie tego odpisu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Senat zatwierdził projekt (52:0:0).

• **Dr R. Radomski** przedstawił propozycje zmian w statucie Uczelni. Dotyczą one (1) procedur związanych z utratą przez jednostkę organizacyjną (instytut, katedrę, zakład) Uczelni uprawnień oraz (2) zasad ważności

głosowania w ciałach kolegialnych powołanych na podstawie Ustawy o szkolnictwie wyższym, Statutu PWr, uchwał Senatu PWr lub regulaminów. Zmiany dotyczą §§ 16, 17, 18, 24 i 30.

Dr J. Górniak zapytał o opinie związków zawodowych w tych sprawach, o skalę problemu utraty uprawnień przez jednostki uczelniane i o tryb dostosowania się do wprowadzonych zmian. Zauważył on też oczywistą pomyłkę: w §102 powołano się błędnie na §15.4 zamiast na 14.4.

Dr R. Radomski wyjaśnił, że związki zawodowe nie zgłaszały zastrzeżeń, gdyż nie jest to sprawa osobowa. **dr W. Jabłoński** potwierdził, że związki opiniują sprawy czysto pracownicze.

Prorektor ds. Ogólnych dr L. Jankowski stwierdził, że ewentualne zmiany związane z ważnością głosowania muszą zostać przeprowadzone natychmiast.

Prof. R. Nowicki zapytał, komu podlegają instytuty międzywydziałowe. **JM Rektor** wyjaśnił, że rektorowi, a właściwie jego pełnomocnikowi.

W głosowaniu jawnym Senat zatwierdził zmiany (46:0:3).

Ponadto **dr R. Radomski** poinformował o przekazanej Komisji ds. Statutu i Regulaminów sprawie przygotowania opinii o karcie praw studenta. Po dłuższej dyskusji z przedstawicielami Konwentu studenci postanowili wycofać swoją wersję projektu. Po przedstawieniu przez nich nowej wersji zajmą się nią wspólnie (dla przyspieszenia sprawy) 2 komisje: ds. Dydaktyki i ds. Statutu i Regulaminów.

• Senat sprostował oczywistą pomyłkę w protokole posiedzenia Senatu z 21.04.94: zamiast „regulamin studiów na rok akademicki 94/95” powinno być: „regulamin studiów”.

• Dziekan Wydz. Mechanicznego **prof. J. Koch** przedstawił zamiar utworzenia na swoim wydziale kierunku „Inżynieria materiałowa”. Wiąże się to z poprawą wyposażania laboratoriów, poszerzeniem dotychczasowego Środowiskowego Laboratorium Mikroskopii.

Prorektor L. Jacak stwierdził, że powinno się zabiegać o tworzenie nowych kierunków. Zwiększenie oferty jest kluczowym czynnikiem rozwoju. Czasem wystarczy pojawienie się nowej nazwy, aby przyciągnąć studentów.

Przewodniczący Komisji ds. Dydaktyki **prof. J. Świątek** oświadczył, że komisja oceniła, że wydział ma odpowiednie zaplecze dydaktyczne i kadrowe.

Prof. H. Hawrylak powiedział, że ta decyzja będzie punktem wyjścia do zyskania przez wydział uprawnień w dyscyplinie inżynierii materiałowej.

Dziekan Wydz. Chemicznego **prof. H. Górecki** poinformował, że jego wydział chce uruchomić również kształcenie w kierunku inżynierii materiałowej, ale o innym profilu programowym.

Dr L. Jankowski podkreślił, że z zapisów ustawowych nie wynika zakaz powtarzania się kierunków na różnych wydziałach.

Senat zaaprobował utworzenie nowego kierunku (46:0:0).

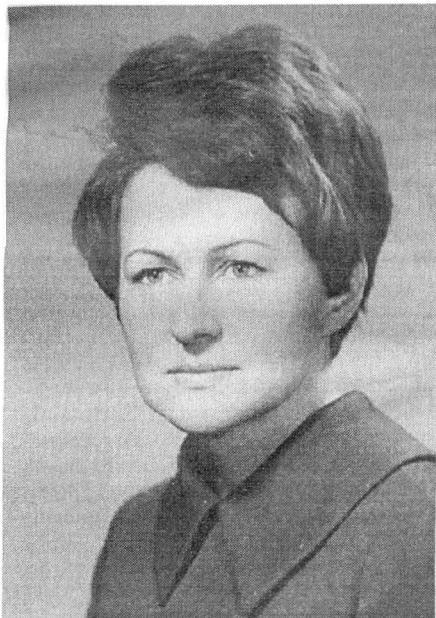
Nowo mianowani profesorowie

29 stycznia b.r. Prezydent RP wręczył akty nadania tytułu naukowego profesora 72 nauczycielom akademickim i pracownikom nauki i sztuki.

Wśród nich było troje pracowników Politechniki Wrocławskiej: prof. Ewa Zofia Dobierzewska-Mozrzymas (Wydz. PPT), prof. Zdzisław Kremens (Wydz. Elektryczny) i profesor Marian Sobierajski (Wydz. Elektryczny).

Poniżej przedstawiamy sylwetki naszych nowych profesorów.

Profesor Ewa Dobierzewska-Mozrzymas

Prof. Ewa Dobierzewska-Mozrzymas urodziła się w Poznaniu, w Warszawie przeżyła okres wojny i Powstanie Warszawskie. W roku 1945 przyjechała do Wrocławia, gdzie zaczęła uczęszczać do szkoły podstawowej, następnie ukończyła liceum ogólnokształcące (ILO), w latach 1954-1959 odbyła studia wyższe na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego. Po ukończeniu studiów podjęła pracę w Instytucie Fizyki Politechniki Wrocławskiej. W

roku 1966 Rada Wydziału Mat.Fiz.Chem. Uniwersytetu Wrocławskiego nadała jej stopień doktora, a w 1978 roku Rada Wydziału Podstawowych Problemów Techniki stopień doktora habilitowanego. W 1990 r. została powołana na stanowisko profesora.

Główne kierunki działalności naukowej prof. E. Dobierzewskiej-Mozrzymas to:

- badania procesów krystalizacji epitaksjalnych warstw metali oraz ich własności fizycznych,
- badania układów niejednorodnych-nieciągłych warstw metali na podłożach dielektrycznych, określenie wpływu struktury na ich własności optyczne i elektryczne z uwzględnieniem progu perkolacji, a także opis struktury warstw niejednorodnych za pomocą geometrii fraktalnej.

Dorobek naukowy obejmuje 60 prac opublikowanych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym.

Prof. E. Dobierzewska-Mozrzymas odbyła staże naukowe na Uniwersytetach w Paryżu, Monachium i Tuluzie.

Jest stałym recenzentem w międzynarodowym czasopiśmie *Thin Solid Films*, ponadto recenzuje prace do *Applied Optics*, *Surface Science*, *Optica Applicata* i innych czasopism.

Prof. E. Dobierzewska-Mozrzymas prowadziła wykłady z fizyki ogólnej na Wydziale Budownictwa Lądowego, aktualnie wyklada dla studentów Wydziału Mechanicznego. Ponadto prowadzi wykład monograficzny „Metody badania powierzchni” na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki. Była promotorem 13 prac magisterskich i dwóch prac doktorskich.

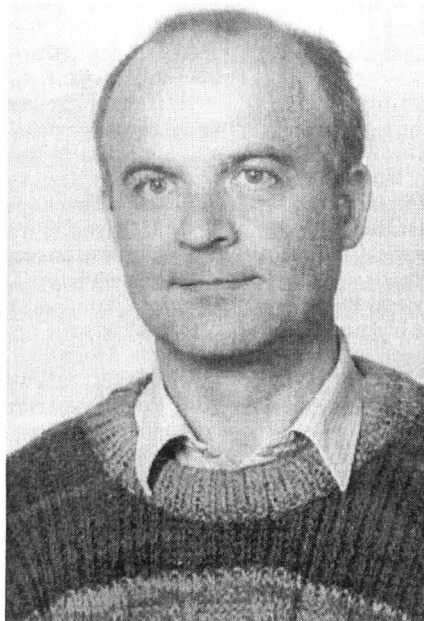
Prof. E. Dobierzewska-Mozrzymas podejmowała również prace organizacyjne. Pełniła funkcję redaktora naukowego Instytutu Fi-

zyki oraz zastępcy dyrektora ds. Rozwoju Naukowego w tym Instytucie. Była przewodniczącą Wrocławskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Fizycznego, a od roku 1993 jest członkiem Zarządu Głównego PTF. W ramach popularyzacji fizyki zorganizowała cykle prelekcji dla młodzieży szkół średnich Wrocławia i okręgu wrocławskiego. Była przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego XXXIII Zjazdu Fizyków Polskich, który przypadł na 75. rocznicę powstania Polskiego Towarzystwa Fizycznego oraz 50-lecie nauki we Wrocławiu. Zjazd zaszczytlił swym udziałem i wykładami laureaci Nagrody Nobla, Klaus von Klitzing i Karl Alex Müller.

Od 1993 r. jest członkiem Optical Society of America i American Institute of Physics. Za działalność naukową E. Dobierzewska-Mozrzymas otrzymała zespołową nagrodę Ministra, 16 nagród Rektora, 3 nagrody Dyrektora Instytutu, za działalność dydaktyczną, 2 nagrody Dziekana. Ponadto została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Otrzymała również Złotą Odznakę Politechniki Wrocławskiej.

Pani Profesor jest mężatką. Mąż, Jan Mozrzymas jest fizykiem, podobnie jak dwaj synowie Marek i Jerzy.

Profesor Marian Sobierajski

Prof. dr hab.inż. Marian Sobierajski urodził się w Czechowie 10 grudnia 1947 r., studia wyższe magisterskie ukończył w 1971 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej. W tymże roku rozpoczął pracę w Samodzielnym Zakładzie Systemów Elektroenergetycznych Politechniki Wrocławskiej w charakterze asystenta stażysty, a od 1972 r. w Instytucie Energoelektryki Politechniki Wrocławskiej na stanowisku asystenta.

Rozprawę doktorską pt. „Probabilistyczna metoda obliczania rozptyłów mocy czynnej i biernej” obronił w Instytucie Energoelektryki Politechniki Wrocławskiej w 1976. Stopień doktora habilitowanego otrzymał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej w 1988 r. za znaczny dorobek naukowy i monografię habilitacyjną pt. „Probabilistyczne nieliniowe równania węzłowe do obliczania rozptyłów mocy. Budowa równań. Analiza rozwiązań.”

Stanowisko docenta otrzymał w 1989 r., a stanowisko profesora nadzwyczajnego w 1992 r. Reprezentuje dziedzinę - nauki techniczne, dyscyplinę naukową - elektrotechnika w zakresie elektroenergetyki.

Prof. dr hab.inż. Marian Sobierajski prowadzi badania naukowe w czterech zasadniczych kierunkach:

1. Modele matematyczne systemów elektroenergetycznych z uwzględnieniem losowego charakteru informacji.
2. Metodologia badań stabilności dużych systemów elektroener-

getycznych.

3. Zastosowanie metod sztucznej inteligencji w analizie stanów systemów elektroenergetycznych.

4. Systemy komputerowego wspomaganie indywidualnego uczenia.

Wyniki badań naukowych zawarł w ponad 80 pracach opublikowanych oraz 60 pracach nieopublikowanych. Jego prace były 12 razy cytowane wg Science Citations Index. Jest współautorem dwóch książek z dziedziny sieci i systemów elektroenergetycznych.

Aktualnie kieruje grantem KBN z zakresu badań stabilności lokalnej i napięciowej dużych systemów elektroenergetycznych oraz jest głównym wykonawcą grantu KBN związanego z zastosowaniem sztucznej inteligencji w analizie bezpieczeństwa sieci elektroenergetycznych.

Był członkiem Komitetu Organizacyjnego X Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej Ochrona Przeciwporażeniowa, Wrocław 1995., przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego International Meeting COST 244 „Biomedical Effects of Electromagnetic Fields” Wrocław 29-30 czerwca 1996, pomysłodawcą i wiceprzewodniczącym komitetu organizacyjnego sympozjum Modern Electric Power Systems Wrocław 26-27 września 1996. Aktualnie jest członkiem Programme Committee CAEE'97 Kraków 1997 oraz przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego XI Międzynarodowej Konferencji Bezpieczeństwo Elektryczne i Szkoła Ochrony Przeciwporażeniowej, Wrocław 1997. Ponadto przewodniczył sekcjom obrad w kilku konferencjach krajowych międzynarodowych.

Był promotorem 2 zakończonych przewodów doktorskich (1 rozprawa w j. angielskim) oraz jest promotorem 2 przewodów doktorskich w toku. Recenzował 1 rozprawę habilitacyjną oraz 5 rozpraw

doktorskich. Był także recenzentem 1 książki, 4 referatów na konferencji zagraniczne oraz 4 artykułów krajowych. Opiniował także projekty KBN (12) i opracowania projektowe i badawcze (6).

Opracował i prowadzi wykłady i laboratoria komputerowe z: Metod Matematycznych i Komputerowych w Energetyce, Informatyki w Elektrotechnice, Sieci i Systemów Elektroenergetycznych.

Jest projektodawcą (1989r), organizatorem (lata 1989-1993) i opiekunem merytorycznym (od 1989 r) Laboratorium Komputerowego Wydziału Elektrycznego.

Ponadto jest współautorem 4 skryptów akademickich, licznych instrukcji laboratoryjnych w maszynopiśmie, autorem programów komputerowych stosowanych w procesie dydaktycznym w laboratorium z sieci elektroenergetycznych (program obliczania rozpliwów mocy, program analizy zwarć symetrycznych i niesymetrycznych) oraz w laboratorium z metod matematycznych i komputerowych w energetyce (program tworzenia hipertextu, program tworzenia baz wiedzy, program wprowadzenia do techniki systemów ekspertowych typu computer aided learning).

Pełnił różne funkcje organizacyjne związane z procesem dydaktycznym i naukowo-badawczym. Był między innymi:

- członkiem Senatu Politechniki Wrocławskiej w latach 1990-1993,
  - sekretarzem Sekcji Systemów Elektroenergetycznych Komitetu Elektrotechniki PAN w latach 1991-1993,
  - dyrektorem Instytutu Energoelektryki Politechniki Wrocławskiej w latach 1993-1996, /ponownie wybrany na kadencję 1996-1999/,
- Jest odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej i Srebrną Odznaką Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Z monografią habilitacyjną otrzymał nagrodę PAN.

Stypendysta InsERTu

Po raz drugi

Po raz drugi w Zakładzie Systemów Informatycznych (Wydział IiZ) kierowanym przez prof. Czesława Daniłowicza, zorganizowano konkurs na dwa stypendia ufundowane przez firmę InsERT. Kandydować do stypendium mogą studenci wszystkich lat specjalności *systemy informacji naukowo-technicznej* (SINT). Komisja, w której skład wchodził prof. Cz. Daniłowicz, prodziekan Wydz. Informatyki i Zarządzania prof. Tadeusz Galanc, prezes firmy InsERT mgr Jarosław Szawlis i pracownik firmy mgr Błażej Kotelko, brała pod uwagę średnią ocen kandydatów, wartość przygotowywanych projektów, a także odpowiedzi studentów na pytania dotyczące firmy programistycznej. Laureat konkursu otrzymuje przez 12 miesięcy stypendium o wysokości 200 zł. Uzyskane stypendia są niezależne od obowiązującego systemu stypendialnego i nie są uwarunkowane żadnymi zobowiązaniami wobec firmy InsERT.

W tym roku już stypendystami zostali: pan Mariusz Nowostawski z IV roku (po raz drugi), a także pan Jarosław Baliński z V roku.

Zwróciliśmy się więc do laureata konkursu z pytaniem:

– Jak to się stało, że już po raz drugi został Pan stypendystą InsERTu?

– Stwierdziłem, że takie stypendium stwarza bardzo znaczące możliwości. Jeżeli nie muszę szukać dodatkowych zajęć zarobkowych, mam dość dużo czasu na naukę. Dzięki dobrym wynikom w nauce można uzyskać również stypendium naukowe, co w sumie pozwala mi właściwie samodzielnie utrzymywać się. Moi rodzice, którzy mieszkają poza Wrocławiem, doceniają to, że moje studia nie są teraz dla nich poważnym obciążeniem. To daje mi motywację do nauki. Oczywiście kwalifikacje, które mamy jako studenci już na III roku, pozwalają nam na podjęcie korzystnej pracy zarobkowej, ale to jednak trochę odrywa od nauki. Poza tym dodatkową korzyścią z nawiązania kontaktu z firmą InsERT jest możliwość zdobycia praktyki zawodowej, uczestniczenia w szkoleniach organizowanych przez

firmę i zetknięcia się z młodymi, aktywnymi i wolnymi od schematyzmu ludźmi. Zwłaszcza w zeszłym roku skorzystałem z pomocy firmy, ponieważ uczestniczyłem w kilku szkoleniach. Myślę, że zdobyte doświadczenie zaowocuje w mojej przyszłej pracy.

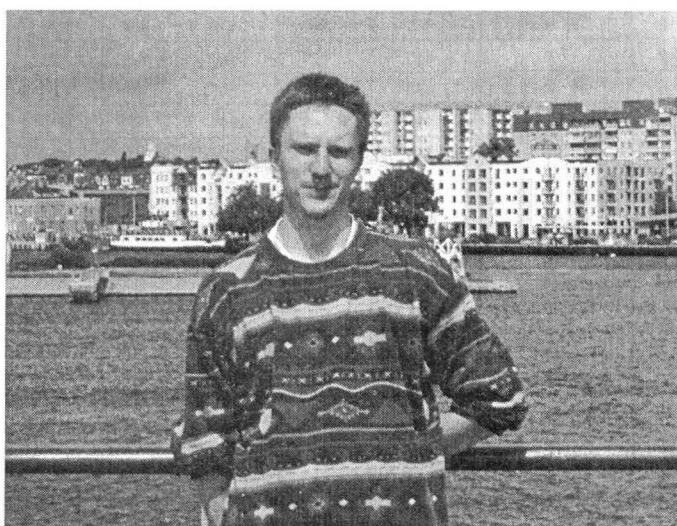
– Czy studenci są zainteresowanych stypendiami?

– Wielu studentów szuka dodatkowych źródeł utrzymania, czasem uzyskują rodzaj stypendium fundowanego, czyli takiego, które odpracowują u fundatora. Zwłaszcza dla osób spoza Wrocławia jest to ważne, bo muszą pokryć koszty mieszkania i dojazdów. A konieczność pracy obniża motywację do nauki. W sumie lepiej więc postawić na stypendia.

– Czy wie pan, dlaczego właśnie firma InsERT stworzyła studentom Wydziału Informatyki i Zarządzania taką możliwość?

– Sądzę, że profil kształcenia studentów na specjalności SINT odpowiada potrzebom firmy. Świadczy o tym duża liczba zatrudnionych tam absolwentów naszej specjalności.

Redakcja życzy wszystkim – dotychczas wyróżnionym i przyszłym – stypendystom dalszych sukcesów w karierze zawodowej!

Od 1 kwietnia 1997r.

Kolejna zmiana siatki płac

Dodatki funkcyjne
dla nauczycieli akademickich

Lp	Funkcja	Wysokość dodatku w zł	Pozycja tabeli	
1	2	3	4	
1	Dziekan, Pełn. ds. Roz. Kad. Naukowej	930	poz. 3	
2	Dyr. Biblioteki Głównej	550		
3	Dyrektor Instytutu	410		
4	Dyrektor Filii	410		
5	Dyr. Gabinetu Rektora	410		
6	Kier. Wrocł. Centr. Sieciowo-Superkomputer.	410		
7	Prodziekan	410	poz. 4	
8	Z-ca Dyrektora Instytutu	300		
9	Kier. Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych	300		
10	Kierownik Studium Wychowania Fizycznego	300		
11	Kierownik Katedry	300		
12	Kierownik Zakładu Wydziałowego	300		
13	Kier. Wrocł. Centrum Transferu Technologii	300		
14	Kierownik Centrum Kształ. Ustawicznego	300		
15	Z-ca Kierownika Wrocł. Centrum Sieciowo-Superkomputerowego	220		poz. 5
16	Z-ca Dyr. Biblioteki Gł.	220		
17	Z-ca Dyrektora Filii	220		
18	Kierownik Zakładu: a/zatrudniający od 6-11 osób łącznie z kierownikiem b/zatrudniający ponad 11 osób łącznie z kierownik.	170		
19	Kier. Studium Doktoranckiego	220		
20	Kier. Studium Podplomowego	220		
21	Kier. Studium Pedagogicznego	220		
22	Z-ca Kier. Studium Nauki Języków Obcych	220		
23	Z-ca Kier. Studium WF	220		
24	Pełnomocnik Rektora i Prorektora	220		
25	Z-ca Kierownika Katedry	140	poz. 6	
26	Kierownik Zespołu Lektorów	85		
27	Kier. Studium Jęz. Polskiego	140		
28	Kier. Oddziału w Bibliotece	140		
29	Redaktor Naczelny	140		
30	Z-ca Redaktora Naczelnego	140		
31	Pełnomocnik Dziekana	140		

Miesięczne stawki wynagrodzeń zasadniczych pracowników nie będących nauczycielami akademickimi

Lp.	Kategoria	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		szczebel					
		B	C	D	E	F	
1	2	3	4	5	6	7	
1	1	-	-	335	370	410	
2	2	-	335	345	380	420	
3	3	335	345	365	395	435	
4	4	345	350	375	415	460	
5	5	370	375	385	435	485	
6	6	385	415	430	480	530	
7	7	415	425	460	515	575	
8	8	430	460	505	560	625	
9	9	460	505	545	605	675	
10	10	515	545	590	655	735	
11	11	530	570	620	700	790	
12	12	540	610	645	740	845	
13	13	580	645	700	795	900	
14	14	630	700	750	850	955	
15	15	675	730	800	905	1.020	
16	16	705	770	850	965	1.090	
17	17	745	840	935	1.055	1.180	
18	18	800	930	1.020	1.140	1.280	
19	19	880	1.100	1.185	1.335	1.500	
20	20	980	1.130	1.300	1.500	1.720	
21	21	1.170	1.310	1.480	1.690	1.930	

Godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego robotników i kierowców

Lp	Kategoria	Stawka wynagrodzenia w zł. na godzinę					
		szczebel					
		A	B	C	D	E	F
1	2	3	4	5	6	7	8
1	I	-	-	1,80	1,88	2,04	2,29
2	II	-	1,84	1,89	2,00	2,17	2,35
3	III	1,88	1,92	1,99	2,16	2,30	2,46
4	IV	1,91	1,99	2,12	2,29	2,43	2,57
5	V	1,99	2,12	2,26	2,46	2,62	2,80
6	VI	2,12	2,26	2,43	2,60	2,80	3,02
7	VII	2,26	2,43	2,58	2,78	3,02	3,24
8	VIII	2,43	2,58	2,75	2,94	3,20	3,52
9	IX	2,58	2,72	2,92	3,14	3,42	3,80
10	X	2,72	2,91	3,05	3,33	3,69	4,14
11	XI	2,91	3,05	3,28	3,55	3,97	4,48

Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników dydaktycznych

Lp	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		wg kategorii					
		B	C	D	E	F	G
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Starszy wykładowca ze stopniem naukowym	1.050	1.120	1.180	1.250	1.350	1.520
2	Starszy wykładowca bez stopnia naukowego	910	970	1.050	1.110	1.210	1.330
3	Wykładowca	840	910	960	1.030	1.130	1.270
4	Lektor, instruktor	750	840	960	1.030	1.130	1.270

Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego bibliotekarzy dyplomowanych i dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej

Lp	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		wg kategorii					
		B	C	D	E	F	G
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Starszy kustosz dyplomowany, starszy dokumentalista dyplomowany	1.180	1.250	1.380	1.460	1.590	1.760
2	Kustosz dyplomowany, dokumentalista dyplomowany	970	1.150	1.240	1.330	1.460	1.590
3	Adiunkt biblioteczny, adiunkt dokumentacji i informacji naukowej	870	930	960	1.030	1.130	1.230
4	Asystent biblioteczny, asystent dokumentacji i informacji naukowej	820	840	870	940	1.000	1.060

Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników naukowo-dydaktycznych i naukowych

Lp	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		wg kategorii					
		B	C	D	E	F	G
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Profesor zwyczajny	1.750	1.920	2.090	2.240	2.510	2.820
2	Profesor nadzw. posiada. tytuł nauk.	1.550	1.660	1.810	1.990	2.220	2.460
3	Profesor nadzw. Profesor kontraktowy	1.390	1.500	1.640	1.760	2.000	2.240
4	Docent, adiunkt posiadający stopień naukowy doktora habil.	1.260	1.330	1.390	1.460	1.600	1.760
5	Adiunkt posiadający stopień naukowy doktora	1.050	1.120	1.180	1.250	1.350	1.520
6	Asystent Asystent mianowany po raz pierwszy na okres roku	870	930	990	1.070	1.140	1.210

Miesięczne stawki dodatku funkcyjnego dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi

Kategoria dodatku funkcyjnego	Miesięczna stawka dodatku w zł.		
	szczebel		
	A	B	C
1	2	3	4
1	49	60	78
2	60	71	89
3	80	95	128
4	118	142	179
5	137	166	218
6	200	243	319
7	440	530	655
8	590	713	896

Godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników działalności poligraficznej

Lp	Kategoria	Stawka wynagrodzenia w zł na godzinę					
		szczebel					
		A	B	C	D	E	F
1	2	3	4	5	6	7	8
1	I	-	-	2,10	2,15	2,37	2,68
2	II	-	2,13	2,17	2,29	2,47	2,74
3	III	2,17	2,20	2,27	2,47	2,64	2,85
4	IV	2,21	2,27	2,44	2,60	2,80	3,02
5	V	2,27	2,44	2,58	2,81	3,01	3,24
6	VI	2,44	2,58	2,78	2,96	3,22	3,52
7	VII	2,58	2,78	2,94	3,16	3,47	3,80
8	VIII	2,78	2,94	3,14	3,37	3,69	4,08
9	IX	2,94	3,12	3,34	3,59	3,97	4,42
10	X	3,12	3,31	3,49	3,83	4,27	4,81
11	XI	3,31	3,49	3,75	4,06	4,59	5,20

Regulacja wynagrodzeń od 1 kwietnia 1997 roku.

Na regulację wynagrodzeń od 1 kwietnia br. otrzymaliśmy z Ministerstwa środki na pokrycie funduszu osobowego w wysokości 4.729.100 zł. Jest to kwota odpowiadająca 9-miesięcznym skutkom podwyżek z uwzględnieniem wszystkich składników wynagrodzeń.

Zmiana wynagrodzeń została przeprowadzona w sposób automatyczny na podstawie aktualnych kategorii zaszerogowania i dotychczasowego szczebla:

- dla nauczycieli o 11%,
- dla pracowników nie będących nauczycielami o 12%.

Ulegają również zmianie stawki za godziny ponadwymiarowe, których wysokość przyjęto, analogicznie jak w roku ubiegłym, jako widełki minimalnych i maksymalnych stawek przyjętych przez Ministerstwo.

O wysokości stawek w ramach przyjętych widełek będzie decydował dziekan, którego zadaniem będzie jednocześnie zapewnienie pokrycia finansowego w ramach limitu funduszu osobowego na rok 1997.

Zatem stawki za godziny ponadwymiarowe kształtują się następująco:

- * profesor zwyczajny, profesor nadzwyczajny od 16 zł do 45 zł,
- * docent, adiunkt posiadający stopień doktora habilitowanego od 14 zł do 36 zł,
- * adiunkt, starszy wykładowca od 13 zł do 29 zł,
- * asystent wykładowca, lektor, instruktor od 8 zł do 26 zł.

Po regulacji od 1 kwietnia br. średnie wynagrodzenie brutto, bez uwzględnienia godzin ponadwymiarowych nauczycieli oraz godzin nadliczbowych i uzupełniających pracowników obsługi w różnych grupach pracowniczych, wynosi:

- * pracownicy naukowo-dydaktyczni 1.581 zł,
- * pracownicy naukowi 1.313 zł,
- * pracownicy dydaktyczni 1.223 zł,
- * pracownicy naukowo-techniczni 1.023 zł,
- * pracownicy inżyniersko-techniczni 927 zł,
- * informatycy 1.174 zł,
- * pracownicy służby bibliotecznej 946 zł,
- * pracownicy administracyjni 1.061 zł,
- * pracownicy administracyjno-ekonomiczni 1.028 zł,
- * pracownicy administracyjno-techniczni 1.072 zł,
- * pracownicy obsługi 568 zł,
- * robotnicy 871 zł.

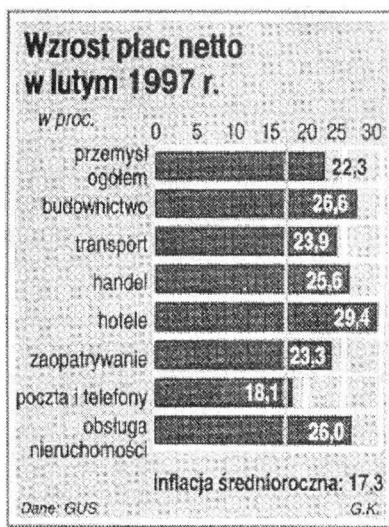
Ponadto informuję, że łącznie z wynagrodzeniem za miesiąc marzec br., a dla nauczycieli za miesiąc kwiecień br. został wypłacony jednorazowy dodatek wyrównawczy za II półrocze 1996 roku w wysokości:

- 7 zł dla nauczycieli akademickich,
- 99 zł (7 zł + 92 zł) dla pracowników nie będących nauczycielami.

W załączeniu przekazuję obowiązujące tabele wynagrodzeń od 1 kwietnia 1997 roku.

Wrocław, 4 kwietnia 1997

Główny specjalista ds. pracowniczych
mgr Danuta Domagala-Wiatryk

To nie jest
Prima
Aprilis!

A my 11-12%...
... w kwietniu.

Wrocław, 25.03.1997 r.

REKTOR
prof. Andrzej Mulak

(Rzeczpospolita, 1.04 97r.)

Dydaktyka na Polskich Uczelniach Technicznych.

Obrady prorektorów

W dniach 10-12 kwietnia 1997 r. odbywa się na Politechnice Wrocławskiej narada Prorektorów ds. Nauczania i Przewodniczących Senackich Komisji ds. Dydaktyki Polskich Uczelni Technicznych.

Patronat honorowy objęli JM Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica w Krakowie prof. Mirosław HANDKE, przewodniczący KRPUT oraz JM Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Andrzej MULAŁ

Narada wrocławska poświęcona jest zagadnieniom kształcenia przez polskie uczelnie techniczne.

Program obrad obejmuje liczne tematy:

1. Rola przedmiotów podstawowych w kształceniu technicznym w szkołach wyższych.

2. Współczesna sylwetka absolwenta POLITECHNIKI w świetle wymogów unifikującej się Europy; EUROENGINEER

3. Modelowe systemy kształcenia inżynierów w oparciu o rozwiązania uczelni polskich i zagranicznych;

- systemy punktów kredytowych
- programy Unii Europejskiej wspierania kształcenia na poziomie wyższym (TEMPUS, SOCRATES - ERASMUS),
- nauczanie języków obcych.

4. Przedmioty menedżersko-ekonomiczne i humanistyczne w programach studiów technicznych.

5. Kształcenie inżynierów w systemie zaocznym i wieczorowym.

6. Praktyki zawodowe dla studentów uczelni technicznych:

- współpraca z lokalnymi jednostkami gospodarki,
- dostęp do najnowszych technologii poprzez praktyki i staże zagraniczne (LEONARDO).

7. Kryteria oceny jakości kształcenia inżynierów i magistrów inżynierów w świetle zaleceń Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz ustaleń MEN.

8. Prace dyplomowe i studia doktoranckie na polskich uczelniach technicznych.

Zgłoszono następujące wystąpienia:

1. Prof. Bronisław Barchański (Akademia Górniczo-Hutnicza)

„ Studia doktoranckie. Praktyki zawodowe ”.

2. Prof. Antoni Iskra (Politechnika Poznańska)

„Problematyka nauczania języków obcych w uczelniach technicznych ”.

3. Prof. Lucjan Jacak (Politechnika Wroclawska)

„Przedmioty podstawowe w kształceniu technicznym ”.

4. Prof. Roman Janiczek (Politechnika Czesochowska)

„Problematyka specyfiki prac dyplomowych z uwzględnieniem obecnych minimów programowych ”.

5. Prof. Jan Koch (Politechnika Wroclawska)

„Zarządzanie inżynierskie. Praktyki trzymiesięczne po studiach inżynierskich ”.

6. Prof. Stanisław Komornicki (Akademia Górniczo-Hutnicza)

„ Trójstopniowy, fakultatywno punktowy system kształcenia na Wydziale IM i C AGH ”.

7. Prof. Stanisław Mańkowski (Politechnika Warszawska)

„Kierunki zmian systemowych kształcenia na Politechnice Warszawskiej w perspektywie roku dwutysięcznego ”.

8. Prof. Paweł Nowaczyk (Akademia Techniczao-Rolnicza w Bydgoszczy)

„Praktyki studenckie na studiach inżynierskich”.

9. Doc. Janusz Nowakowski (Politechnika Gdańska)

„Studia inżynierskie na kierunkach: Automatyka i Robotyka oraz Elektronika i Telekomunikacja – nowe elastyczne programy”.

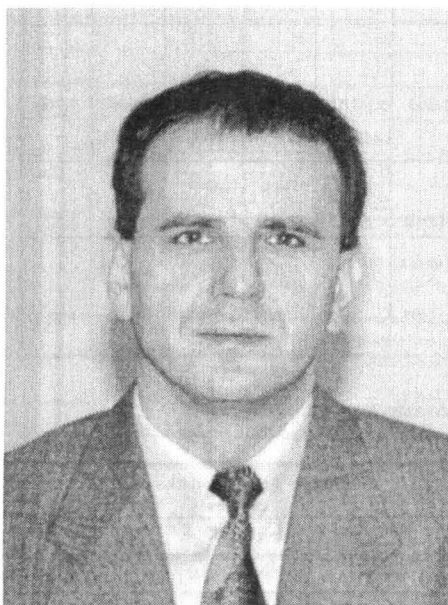
10. Prof. Jerzy Świątek (Politechnika Wroclawska)

„Struktura programów studiów – studenci ”.

W obradach, oprócz reprezentacji 21 polskich uczelni technicznych, wezmą również udział przedstawiciele uczelni wrocławskich, przedstawiciel Ministerstwa Edukacji Narodowej wicedyrektor

Tadeusz Popłonkowski i reprezentant Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego Edmund Wittbrodt (Politechnika Gdańska).

Zwróciliśmy się do Prorektora ds. Nauczania dr hab. inż. Lucjana Jacaka, prof. PWR, przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab.inż. Jerzego Świątka, prof. PWR oraz do przewodniczącego Kolegium Prorektorów ds. Studenckich Nauczania Uczelni Wrocławia i Opola dr hab.inż. Mariana Rojka, prof. Akademii Rolniczej we Wrocławiu o przedstawienie oczekiwań związanych z rozpoczynającą się naradą.

Wypowiedź prof. Lucjana Jacaka
Prorektora ds. Nauczania

Bardzo się cieszę, że odbywająca się w tak szerokim gronie narada prorektorów ds. nauczania i przewodniczących komisji senackich ds. nauczania stworzy okazję do wymiany poglądów na temat sposobów kształcenia na polskich politechnikach. Szukamy koncepcji kształcenia i rozwiązania problemów wynikających z aktualnych przemian w systemie szkolnictwa wyższego.

Miło mi, że ta narada odbędzie się właśnie na Politechnice

Wrocławskiej, gdyż nasza Uczelnia zawsze angażowała się w poszukiwanie nowych rozwiązań. Dążyliśmy do podniesienia roli nauk podstawowych w kształceniu inżynierskim, rozwijaliśmy też koncepcję uniwersytetu technicznego. Kadra, którą tu wykształcono sprawdziła się w świecie. Świadectwem tego jest pierwsza pozycja Politechniki Wrocławskiej w dość szczególnej konkurencji: jesteśmy uczelnia, która zajęła czołowe miejsce pod względem liczby pracowników naukowych, którzy wyemigrowali. Z jednej strony mamy więc satysfakcję, że nasi absolwenci są dobrze przygotowani do pracy w nowoczesnym świecie, z drugiej – jednak żal z powodu zubożenia naszej kadry.

Uczelnie, które zaliczamy do grupy politechnik, różnią się między sobą pod względem skali, kadry i dorobku. Politechnika Wroclawska znajduje się zwykle w klasyfikacji w czołowiec uczelni, idzie podobną drogą jak Politechnika Warszawska czy Akademia Górniczo-Hutnicza. Jest też grupa politechnik mniejszych, które budują dopiero swoją tradycję. Trzeba im to ułatwić, gdyż budowanie kadry akademickiej to zadanie na pokolenia. Wykształcenie magistra, doktora, wreszcie samodzielnego pracownika trwa latami. Kadra naukowa musi z kolei wykreować koncepcję kształcenia. Dlatego dobry standard kształcenia wymaga uczelni z tradycjami. Nasze spotkanie powinno służyć tworzeniu standardów, przynajmniej w zakresie kierunków istotnych dla wykształcenia specjalistów z poszczególnych dziedzin.

Zmusza nas do zastanowienia fakt, że w ostatnich latach powstało około 100 szkół niepaństwowych, które stwarzają nową sytuację w szkolnictwie wyższym. Niektóre z tych szkół są oceniane krytycznie ze względu na bardzo merkantylne podejście do realizowanych zadań dydaktycznych. Uważam, że o ile zrozumiały jest rozwój nowych placówek w dziedzinach, w których nie mieliśmy tradycji, np w zarządzaniu czy pewnych dziedzinach ekonomii, to byłoby dziwne, a czasem nawet niebezpieczne odchodzenie od wypracowanych form kształcenia w przypadku kierunków inżynierskich czy medycznych. Nie chcemy oczywiście zbyt pochopnie zamykać drogi rozwoju szkół

niepaństwowych, ale trzeba szukać wyważonych rozwiązań, wypracowywać opinie środowiska i konsolidować się dla wprowadzenia ich w życie.

Innym czynnikiem, który kształtuje nasz sposób myślenia o szkolnictwie wyższym, jest jednoczenie się Europy. Polskie uczelnie uczestniczą w międzynarodowych programach edukacyjnych (np. TEMPUS) i współpracują z różnymi uczelniami w oparciu o bilateralne umowy. Na tym polu Politechnika Wrocławska ma duży dorobek: około 300 studentów odbyło praktyki na uczelniach europejskich. W najbliższych 2 latach kolejnych 100 studentów semestralnie wyjedzie za granicę. Rozpoznajemy przy tym system tzw. punktów kredytowych.

Wnioski z tych kontaktów są raczej optymistyczne. Stwierdzamy, że sytuacja naszej Uczelni i – generalnie – polskiego szkolnictwa jest bardzo dobra w porównaniu z niektórymi rozwiązaniami przyjętymi we współczesnym świecie. Nasi studenci są doskonałą wizytówką standardów kształcenia przyjętych przez Politechnikę Wrocławską. Decyduje o tym przede wszystkim jakość kształcenia podstawowego, które jest u nas lepiej ustawione niż na wielu partnerskich uczelniach.

W Europie spotykamy się z kilkoma głównymi systemami kształcenia. System francuski kładzie nacisk na wykształcenie podstawowe (zakres godzinowy 2 – 3 razy większy niż u nas). Ta wiedza jest bazą do dalszego rozwoju studenta w aspekcie wykształcenia technicznego. W systemie angielskim – ze względu na niefortunna reformę wiążącą wielkość dotacji finansowej dla uczelni z liczbą studentów oraz przemianowaniem mniej znaczących placówek dydaktycznych na uniwersytety – mamy do czynienia z kształceniem o bardzo zróżnicowanym poziomie. Część uczelni nie dorasta do standardów polskich; są one oczywiście bardzo zainteresowane kontaktami z nami, ponieważ jest to dla nich możliwość „podniesienia poprzeczki”. Najbardziej zbliżony do naszego system obowiązuje w Niemczech i Austrii. Ogólnie oceniam naszą sytuację jako korzystną, ale trzeba dołożyć wiele pieczołowitości i starań, by zarazem nie zaprzepaścić tych atutów, które mamy. Szczególnie trzeba zatroszczyć się o kadry, gdyż niedofinansowanie nie sprzyja podejmowaniu przez młodych ludzi pracy na uczelni, zaś starsi pracownicy zniechęcają się i szukają dodatkowych źródeł dochodów w innych dziedzinach. Czasem w ogóle odchodzą do innej pracy. Trzeba więc wyrażać głęboki niepokój z tego powodu.

Wykształcenie na poziomie magisterskim to nie tylko najbardziej rozpowszechniony obecnie typ kształcenia, ale także pierwszy etap w kształceniu kadry. Dalszy krok to studia doktoranckie, które trwają mimo ograniczonych możliwości stypendialnych. Stwarzamy młodym ludziom szansę rozwoju, chcielibyśmy jednak zwiększyć atrakcyjność tej kariery.

Odrębnym problemem jest powstająca możliwość kształcenia wielotorowego. Na politechnikach przywykliśmy do kształcenia inżynierów i magistrów inżynierów. Ale coraz więcej mówi się o szkołach zawodowych i innych formach kształcenia, z których jedne byłyby etapem przejściowym do pełnego wykształcenia wyższego, inne zaś nie. Zarysowuje się coraz bardziej specyfika studiów inżynierskich, które trudno wyobrazić sobie bez praktyk zawodowych powiązanych z technologią. Niedofinansowane szkolnictwo wyższe nie jest często w stanie zapewnić studentowi praktyki technologicznej na przyzwoitym poziomie. Tu widzę ważną rolę współpracy międzynarodowej, która powinna dawać szansę dostępu do dobrych laboratoriów. W tym aspekcie należy również, o ile to możliwe, dbać o kontakty z gospodarką lokalną. Politechnika Wrocławska szuka tych możliwości, widzimy już pozytywne przykłady, jakich dostarczają m.in. Wydziały Mechaniczny i Chemiczny.

Obrazy będą poruszać wiele szczegółowych zagadnień i dadzą zapewne obraz wielości problemów nękających polskie środowisko uczelni technicznych. Możliwości rozwiązania niektórych z tych problemów przez nas samych są ograniczone, ale w dzisiejszych czasach musimy wykazywać inicjatywę przynajmniej w formułowaniu postulatów, gdyż inaczej możemy nie doczekać się rozwiązań po naszej myśli. Do takich zagadnień należy struktura wyższego szkolnictwa zawodowego. Uważam, że niezależnie od kierunku, w

którym ono podąży, powinny w jego rozwoju uczestniczyć środowiska akademickie. Inaczej powstające szkoły będą ulotnymi bytami, oderwanymi od naturalnego zaplecza. Aby rozwijały się pomyślnie, powinny być oparte o filie i bazować na zapleczu gospodarczym swoich regionów. Zaś filie powinny być instytucjami dydaktyczno-badawczymi, gdyż dydaktyka nie osiąga właściwego poziomu, jeżeli nie ma oparcia w pracach badawczych. Powinny to wziąć pod uwagę także szkoły niepaństwowe.

Zorganizowana narada porusza więc problemy bardzo istotne społecznie. Opinie tu wyrażane powinny być słyszane przez społeczeństwo, gdyż przyjęty system szkolnictwa wyższego będzie miał ogromne znaczenie dla standardu życia całego społeczeństwa. Dobrze wykształcony pracownik, także pracownik naukowy, jest o wiele ważniejszym czynnikiem rozwoju niż inwestycja materialna. Dlatego szukamy sojuszników dla naszych działań w skali całego środowiska naukowego. Nie ograniczamy się do uczelni technicznych. Świadczy o tym udział w naradzie rektorów i prorektorów innych uczelni wrocławskich. W wielu dziedzinach możemy rozwijać współpracę dydaktyczną i optymalizować działania dla osiągnięcia jak najlepszych wyników nauczania. Liczymy, że swobodna forma spotkania, szerokie możliwości dyskusji między uczestnikami 21 politechnik, a także wrocławskich uczelni będą źródłem licznych inspiracji.

Wypowiedź prof. Jerzego Świątki, przewodniczącego Senackiej Komisji ds Nauczania

Zorganizowana w murach Politechniki Wrocławskiej narada nad problemami dydaktyki w wyższym szkolnictwie technicznym wiąże się z już zachodzącymi i spodziewanymi zmianami sposobów kształcenia. Oczywiście trudno wymienić wszystkie nurtujące szkolnictwo wyższe problemy. Wspomnieć tu można tylko nie do końca jeszcze określone przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego zalecenia, zbli-

żające się zmiany w ustawodawstwie dotyczące zarówno mającego powstać wyższego szkolnictwa zawodowego, jak i istniejących uczelni. Musimy zabrać głos, żeby określić pole wpływów. Przy właściwym rozwiązaniu tego zagadnienia możemy być partnerami wyższych szkół zawodowych. Uczelnie powinny już teraz myśleć o uruchomieniu stacjonarnych uzupełniających studiów magisterskich.

Chciałbym tu jednak szczególnie zwrócić uwagę na konsekwencje szybkich przemian otaczającego nas świata wpływających na proces kształcenia na uczelniach technicznych.

Widzimy dużą dynamikę zmian w dostępnej nam technologii, rosnące zapotrzebowanie rynku na wykształconych ludzi, a jednocześnie rosnące apetyty studentów. Rodzi to potrzebę dyskusji nad sposobami kształcenia we wszystkich dziedzinach technicznych. W dziedzinach humanistyczno-menedżerskich stworzyła się naturalna konkurencja, ale nie jest ona zagrożeniem. Istniejący rynek pracy weryfikuje kwalifikacje absolwentów i ujawnia walory oraz wady ich wykształcenia. Gorzej jest natomiast z naukami technicznymi, gdyż obserwuje się tu:

- szybkie nasycenie sprzętem,
- szybkie nasycenie technologią,

• w środowisku uczelni brak koordynacji działań uwzględniających te zjawiska.

Obserwujemy zwłaszcza zmiany w reakcjach studentów.

Dotychczas oferowaliśmy studentom naprawdę dobre wykształcenie na gruncie solidnej wiedzy podstawowej: fizyki i matematyki. Na tej bazie budowano wiedzę inżynierską z przedmiotów o charakterze technologicznym. Pozwalała ona na podjęcie konkretnej pracy. Dzisiaj dzieje się coś niebezpiecznego: w technice i technologii pojawiają się różne nowości z zakresu zastosowań i konkretnych rozwiązań, które chcemy jak najprędzej włączyć do programu kształcenia. Jest to wiedza efektywna, często jednak mniej wartościowa. To rodzaj „cienkiej kanapki”, którą, owszem, można sobie przyswoić jako finalny element wykształcenia, ale nie starczy ona na długo. Jeżeli student nałyka się tych „kanapek” za dużo, to jego wiedza będzie pozornie atrakcyjna, ale bardzo szybko się zdezaktualizuje, czasem jeszcze w okresie studiów. Widać to choćby w informatyce: mamy masę książek, które co kilka lat trzeba wyrzucać. Taka wiedza nie może być przedmiotem studiów!

Dobre wykształcenie to solidna wiedza podstawowa i kierunkowa oraz to, na co pozwala nam regulamin studiów, tj. elastyczny wybór przedmiotów, które pozwolą studentowi dobrze się sprzedać na rynku pracy. Zauważono bowiem wreszcie, że wiedza kosztuje!

Tu dochodzimy do częstego problemu: skłonności młodych ludzi do zbyt szybkiego podejmowania pracy. Samo w sobie podjęcie pracy nie byłoby niczym złym. Ale oni nabierają błędnego przekonania o własnej kompetencji, lekceważą wiedzę podstawową, chętnie sięgają po owe „kanapki” wiedzy, którą można szybko wykorzystać w pracy. Wielu studentów przerywa wtedy studia; dopiero po paru latach zauważają, że wyeksploatowali się, nie uzyskali dyplomu, brak im też głębszej wiedzy pozwalającej na samodzielne uzupełnienie kwalifikacji. Bo „kanapki” się dewaluują. Jest oczywiście szansa w postaci powrotu na uzupełniające studia magisterskie czy uczestniczenie w programie kształcenia ustawicznego, ale pracodawcy nie zawsze są tym zainteresowani. Wolą zatrudnić następnych studentów.

Jest pewna mądrość w powiedzeniu starych pedagogów, że nie należy podejmować zbyt szybko dobrze płatnej pracy. Jeśli pracodawca płaci mniej, zwykle za to inwestuje w pracownika, czyli myśli o korzystaniu z jego kwalifikacji przez długi czas. Oferta dobrze płatnej od początku pracy nasuwa podejrzenie, że chodzi tu o krótkotrwałą eksploatację. Z chwilą, gdy krzywa poziomu płac przetnie się z krzywą kosztów inwestycji, pracodawca nie jest zainteresowany w przedłużaniu umowy o pracę.

Chciałbym uświadomić tu studentom, że dzięki obszernej wiedzy podstawowej można zdobyć dobrą pozycję zawodową. Przestrzegam ich natomiast przed „chudymi kanapkami”.

Można tu zacytować zdanie japońskiego profesora, którego pytanie o oczekiwania przemysłu od uczelni. Stwierdził on, że oczekuje się:

1. dobrze wyedukowanych w zakresie podstawowym młodych ludzi,
2. pomysłów,
3. kontaktów.

Firma i tak wykształci szczegółowo tych młodych ludzi pod interesującym ją kątem, a w oparciu o pomysły i kontakty zrealizuje swoje dążenia.

Dodatkową komplikacją, którą trzeba obecnie uwzględnić w procesie edukacji jest bardzo zróżnicowany poziom wykształcenia średniego oferowanego przez szkoły. Są placówki utrzymujące wysoki poziom kształcenia w naukach ścisłych, ale matura jest egzaminem o niezunifikowanym poziomie. Wiedza niektórych absolwentów nie usprawiedliwia wyboru studiów technicznych.

Trzeba jednak podejmować trud kształcenia kadry technicznej, gdyż dla kraju i społeczeństwa koniecznością jest rozwijanie produkcji. Żaden kraj nie może funkcjonować wyłącznie w oparciu o import.

Poprzez wprowadzenie wybieralności zajęć podzielił się ze studentami odpowiedzialnością za profil ich wykształcenia. Odpowiadamy za ich wykształcenie podstawowe, kierunkowe, ale dajemy im szansę wyboru „ostatniej kanapki”. Jest to o tyle uzasadnione,

że ci studenci nierzadko już pracują albo dokonali wyboru przyszłej pracy i powinni mieć możliwość rozszerzania swoich możliwości w kierunku konkretnych zastosowań.

Tak kształcenie nasi studenci dobrze sprawdzają się w zetknięciu z zachodnimi osiągnięciami techniki i technologii. Doświadczaliśmy tego wysyłając ich na zachodnioeuropejskie uczelnie w ramach programu TEMPUS. Dwóch naszych studentów tak dobrze poradziło sobie z nieznanym sobie problemem zmontowania robota podczas pobytu w Holandii, że zostali poproszeni o przedłużenie pobytu na dalszy semestr, by mogli zająć się jego oprogramowaniem.

To doświadczenie daje nam przekonanie o słuszności wybranej przez nas koncepcji. Mam nadzieję, że przekonało to też studentów, bowiem ich sukces zawodowy jest i naszym sukcesem.

Wypowiedź przewodniczącego Kolegium Prorektorów Uczelni Wrocławia i Opola ds. Studenckich i Nauczania i prorektora Akademii Rolniczej prof. Mariana Rojka

Sądząc po programie konferencji jest ciekawa i potrzebna, a wiele tematów wychodzi poza problematykę dotyczącą tylko uczelni technicznych. Sądzę, że kwestia jakości oceny nauczania, zgodności programów krajowych z zagranicznymi, wymiany studentów między uczelniami krajowymi i obcymi i wiele innych to kwestie interesujące wszystkie środowiska akademickie. Są tu też oczywiście problemy typowe dla politechnik, np. wprowadzanie przedmiotów humanistycznych do programu kształcenia.

Będę z zainteresowaniem przysłuchiwał się obradom – referatom i dyskusji, tym bardziej, że będę uczestniczył w tego typu spotkaniu po raz pierwszy. Zamierzam wziąć udział we wszystkich sesjach. Nie wątpię, że zarówno formalne jak nieformalne wyniki spotkania będą warte rozpropagowania.

Niepokoje doktorantów

Senat Politechniki Wrocławskiej kilkakrotnie natrafiał na problem pozycji doktorantów w społeczności akademickiej. Zarówno przy uchwalaniu regulaminów studenckich jak przy rozpatrywaniu procedur wyborczych dostrzegano, że doktoranci „nie pasują” do istniejącej struktury uczelni. Po prostu ich tam nie ma. Są jedyną grupą nie mającą swojej reprezentacji w Senacie. Nie mają do końca uregulowanych praw – czy to pracowniczych, czy studenckich.. Przy tym, jako ludzie bardzo zapracowani, nie mają czasu walczyć o zmianę tej sytuacji. Jest to problem ogólnopolski. Dlatego z zainteresowaniem zapoznaliśmy się z inicjatywą doktorantów z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, którzy postanowili wziąć sprawy w swoje ręce. Poniżej zamieszczamy obszerny skrót artykułu zamieszczonego w periodyku UMK „Głos Uczelni” z lutego 1997 r.

Najbardziej popularną do tej pory formą pracy nad rozprawą doktorską była asystentura. Asystenci podpisują z Uczelnią umowę o pracę. Istnieją tendencje do redukcji liczby asystentów, tak aby w przy-

szłości jedyną formą pracy nad doktoratem były studia doktoranckie. Studia doktoranckie mogą być tworzone w placówkach naukowych posiadających uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Uniwersytet Mikołaja Kopernika dynamicznie rozwija się i w rezultacie liczba doktorantów rośnie. Tymczasem rozwiązania prawne nie nadążają za rzeczywistością. Zasady organizacji studiów doktoranckich są regulowane rozporządzeniami ministra edukacji narodowej z 1991 i 1992 r. Obecnie sytuacja prawna jest następująca: rozporządzenie nadaje doktorantowi zagadkowy status „uczestnika studiów doktoranckich”. Doktorant nie podpisuje umowy o pracę, ale studentem też nie jest. Nie wiadomo, czy przysługują mu alimenty, jako dziecku uczącemu się, zasiłek dla bezrobotnych po ukończeniu rozprawy doktorskiej, renta inwalidzka. Na mocy rozporządzenia uczestnik dziennych studiów doktoranckich może otrzymać stypendium od uczelni. W przypadku nieprzyznania stypendium może on pozostawać w stosunku pracy, ale tylko w niepełnym wymiarze godzin. W praktyce wygląda to tak, że doktorant wybiera albo stypendium, albo dodatkową pracę. Ponadto rozporządzenie nakazuje zakładów pracy udzielenie urlopu bezpłatnego albo rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem po przyjęciu go na dzieńne studia doktoranckie. Rozporządzenie przyznaje uczestnikom dziennych studiów doktoranckich uczelni cywilnych jedno prawo pracownicze - prawo do świadczeń publicznych zakładów opieki zdrowotnej na zasadach pracowniczych. Wymiar zajęć dydaktycznych określa rada wydziału, tak więc jest on zróżnicowany. Doktoranci nie mogą być reprezentowani w senacie uczelni.

22 stycznia odbyło się zebranie Samorządu Doktorantów UMK, składającego się z przedstawicieli uczestników dziennych studiów doktoranckich z wszystkich wydziałów, z władzami Uczelni. Na zebraniu tym przedstawiliśmy projekt zmian rozporządzenia ministra i zwróciliśmy się do władz UMK z prośbą o wystąpienie do ministra z wnioskiem o zmianę rozporządzenia. Sugerujemy kilka istotnych zmian. Proponujemy, aby nadać nam status prawnego studenta, tak aby zgodnie z rozwiązaniami europejskimi powstał trójstopniowy system kształcenia: (1) studia licencjackie lub inżynierskie (2) studia magisterskie, (3) studia doktoranckie. Obecnie wszelkie instytucje publiczne mają kłopoty z interpretacją określenia „uczestnika studiów doktoranckich”. Instytucje te nie wiedzą, czy traktować nas jak pracowników, czy jak studentów, gdyż większość przepisów dotyczy tylko tych dwóch grup.

Kształcąc się, pracujemy równocześnie na rzecz uczelni (prowadzimy badania naukowe i zajęcia dydaktyczne). W związku z tym sugerujemy, aby w zależności od kondycji finansowej uczelni i zakresu obowiązków doktoranta, szkoła mogła dokonywać dodatkowych - oprócz stypendium - wypłat, być może z funduszu płac. Możliwe, że wystarczającym rozwiązaniem byłaby zróżnicowana wysokość stypendiów w zależności od liczby godzin dydaktycznych czy wyników naukowych. Proponujemy także, aby pozostawić uczelni wybór zasad przyznawania stypendium, czyli znieść zakaz jego wypłaty w przypadku podjęcia przez doktoranta dodatkowej pracy. Nie rozumiemy, dlaczego osoba, która jest w stanie pogodzić dodatkową pracę z doktoratem, nie zasługuje na stypendium. Stypendium nie ma przecież charakteru zapomogi dla najuboższych - przy jego wypłacie uczelnia nie sprawdza dochodów rodziny.

Ponadto sądzimy, że udzielanie przez zakład pracy urlopu bezpłatnego na czas trwania studiów albo rozwiązanie stosunku pracy nie powinno być regulowane na poziomie rozporządzenia, zgodnie z tendencją odchodzenia od gospodarki centralnie sterowanej. Uważamy, że należałoby pozostawić większą samodzielność samym zakładom pracy zatrudniającym osoby, które są uczestnikami studiów doktoranckich. Uważamy, że kwestia wyboru pracy poza uczelnią powinna dotyczyć wyłącznie doktoranta, promotora i zakładu pracy. Dodatkowa praca może być czasami pomocna w przygotowywaniu rozprawy doktorskiej. W interesie zakładu pracy może leżeć podnoszenie kwalifikacji pracownika poprzez studia doktoranckie. Ponadto, podejmując dodatkową pracę, tracimy wyłącznie własny czas, a może nawet własne pieniądze, gdyż jesteśmy zobowiązani do zwrotu pobranego stypendium w przypadku braku postępów naukowych.

Na spotkaniu z władzami Uniwersytetu Mikołaja Kopernika rozmawialiśmy także o problemach, które w świetle obecnego rozporządzenia mogą być regulowane na poziomie uczelni, np. wysokość stypendium, zasady przyznawania i opłacania miejsc w domach studenckich i hotelach asystenckich. Efektem tych rozmów jest ujednolicenie opłat za domy studenckie ze stawkami obowiązującymi asystentów, co nas

satisfakcjonuje. Podczas spotkania przekazaliśmy rektorom nasz projekt zmian rozporządzenia. Po wprowadzeniu własnych propozycji i opinii władze UMK prześlą projekt Ministerstwu EN.

*Dorota Bielińska-Wąż
Przew. Samorządu Doktorantów UMK*

Z SENATU

cd ze str. 3

• W związku z licznymi i docieklivymi kontrolami NIK, których zainteresowanie skupia się ostatnio na instytutach międzywydziałowych JM Rektor zaproponował, by powołać nadzwyczajną komisję senacką, która zajmowałaby się tymi sprawami. Na członków komisji powołano: prorektorów: **dr L. Jankowskiego** i **J. Zdanowskiego**, dziekanów **H. Góreckiego**, **R. Grząślewicza**, **J. Kocha** i **R. Nowickiego** oraz prof. **J. Misiewicza**, prof. **K. Wójśa** i **dr R. Radomskiego**. Senat zatwierdził ten skład (45:0:0).

• **Prorektor ds. Ogólnych dr L. Jankowski** zwrócił się do Senatu o podjęcie decyzji o sprzedaży mieszkań zakładowych. Chodzi o ok. 200 mieszkań, które powinny być na korzystnych warunkach sprzedane przede wszystkim zamieszkującym je pracownikom i emerytom PWr. Uczelnia jest też zmuszona do tego z przyczyn finansowych: co roku dopłaca się do nich poważne kwoty. Senat wyraził zgodę na sprzedaż mieszkań zakładowych na podstawie §48 pkt.a (42:0:2).

• Senat wyraził też zgodę (45:0:0) na nabycie od gminy za symboliczną opłatą działki wraz z walącym się 4-kondygnacyjnym budynkiem na ul. Wrońskiego. Działka ta wca się w teren należący do PWr.

• Senat zaaprobował (39:0:0) projekt umowy o współpracy między PWr, UW, Uniwersytetem Technicznym w Libercu (Czechy) i Uniwersytetem Technicznym w Dreźnie. Dotychczasowe kontakty wykazały, że zagraniczne uczelnie dysponują dobrą aparaturą i możliwościami goszczenia naszych studentów. Podpisanie umowy nastąpi około 15 kwietnia w Dreźnie.

• Wyrażono zgodę (42:0:1) na przystąpienie PWr do Wrocławskiego Stowarzyszenia Narodowego Czynu Pomocy Szkole. Z wnioskiem w tej sprawie zwrócił się przewodniczący Stowarzyszenia, pan **B. Żyborcki**.

• **Prorektor L. Jankowski** udzielił odpowiedzi na interpelację **dr W. Jabłońskiego** o przedłużające się procedury sprzedaży mieszkań. Jak stwierdził, decyzja wymaga wielu przygotowań, w tym inwentaryzacji, uzupełnienia dokumentacji, opracowania regulaminu sprzedaży etc. Przed sprzedażą nie podejmowano większych remontów budynków, ale w budynku przy rogu ul. Nożowniczej i Łaciarskiej zarysował się fragment stropu i tam trzeba koniecznie wykonać podciąg (za 850 mln zł).

• Nieobecność senatorów studenckich sprawiła, że nie udzielono odpowiedzi na interpelację **prof. J. Świątki**.

• **Prof. R. Grząślewicz** złożył interpelację w sprawie braku racjonalnego, uczciwego systemu oceny wyników działalności naukowej. Stawiane dotąd formalne wymogi są umiejętnie omijane. Ostatni materiał przygotowany przez prodziekanów również nie pozwala budować właściwych ocen, zaś w dziedzinie publikacji i patentów efekty nie są zadowalające.

• **Mgr Wit Sobas** zapytał o zasady wypłacania zaległych wynagrodzeń wynikających z korekty współczynnika inflacji. **JM Rektor** odpowiedział, że przy najbliższej wypłacie nauczyciele akademicy otrzymają jednorazowo po 7 zł, zaś pozostali pracownicy 92 zł + 7zł.

Ponadto **JM Rektor** poinformował o zmianie przepisów dotyczących możliwości pobierania pensji przy wyjazdach zagranicznych. Dotąd obowiązywało ministerialne rozporządzenie umożliwiające branie pensji podczas pobytu za granicą tylko przez 1 miesiąc. Obecne, nowe sformułowanie pozwala na elastyczniejsze interpretowanie przepisów, więc w uzasadnionych przypadkach, na wniosek dziekana, który jest ostatecznym dysponentem pieniędzy, można uzyskać nieco więcej.

Prorektor L. Jacak stwierdził, że z niesmakiem odniósł się do wydanego właśnie kolejnego numeru „Studentki”, na której druk wyraził zgodę **Prorektor ds. Nauki prof. J. Zdanowski**. Wydaje się jednak, że studenci patrzą obecnie krytycznie na działalność Samorządu, gdyż ok. 3000 studentów złożyło protest w sprawie poczynań KUSS. Propagowana przez Zarząd KUSS akcja wycofywania opłat za ubezpieczenia nie znalazła poparcia wśród studentów. Poparły ją pojedyncze osoby.

Przyjemnym zaskoczeniem jest natomiast wzrost środków na pomoc materialną dla studentów. Dzięki temu w następnym kwartale stypendia ponownie wzrosną, choć może nie do dawnego poziomu.

Następne posiedzenie Senatu odbędzie się 24 kwietnia.

(mk)

KSIĄŻKI, które polecamy ...

Ian Stewart

Liczyby natury

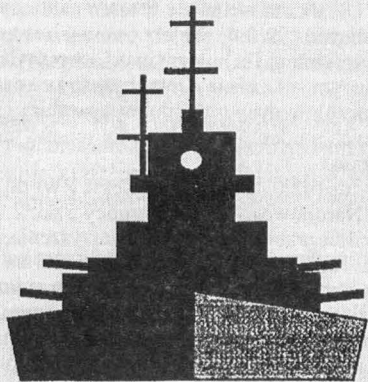
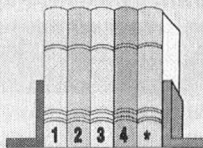
(Seria *Science Masters*)

Wydawnictwo CIS, Warszawa 1996

cena 16 zł

W serii *Science Masters* wydawanej równocześnie w ponad 30 językach na pięciu kontynentach ukazują się książki pisane przez najwybitniejszych współczesnych uczonych. Każdy z tomów to zwięzła i przystępna – pisana przez uznanych naukowców, lecz w języku zrozumiałym również dla niespecjalistów – kompetentna prezentacja obecnego stanu i dorobku ludzkiej wiedzy.

Przedstawiana książka została napisana przez matematyka. Wyjaśnia różne zjawiska, w tym także codzienne spotykane, w oparciu o matematykę chaosu. Jest to więc zarazem możliwość zapoznania się z nowym podejściem do zagadnień matematycznych. Co ciekawe, autor nie wprowadza do książki żadnych wzorów, a jednak prezentuje nowy i ciekawy świat matematyki i przyrody.

POMOC DLA STOCZNI GDANSKIEJ

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” podjęła uchwałę i przekazała na konto Stowarzyszenia „Solidarni ze Stoczną Gdańską” kwotę 2 500 zł.

Indywidualne wpłaty na rzecz ratowania Stoczni Gdańskiej można zrealizować wykupując cegielki ww Stowarzyszenia w Sekretariacie KZ (bud. A-1, p.120). Dysponujemy cegielkami o nominałach 5,10, 20 i 50 zł.

Pomoc dla

10 zł

STOCZNI GDANSKIEJ

Solidarity for Gdańsk Shipyard

Solidarność

Gdańsk, 1997

AB 0122651

STOWARZYSZENIE „SOLIDARNI ZE STOCZNIĄ GDANSKĄ”

Lato, lato...

Zakład Usług Socjalnych poinformował, że dla dzieci pracowników PWr zostaną zorganizowane kolonie i obozy młodzieżowe w sezonie letnim 1997. Będą to:

- w Dźwirzynie – kolonie nad morzem dla dzieci od 8 do 14 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 980 zł,
- w Zapuście – kolonie nad Zalewem Leśniańskim, dla dzieci od 8 do 14 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 450 zł,
- w Czaplunku – stacjonarny obóz żeglarski dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 840 zł,
- w Czarnocinie – wędrowny obóz żeglarski dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 760 zł,
- w Tatrach – stacjonarne i wędrowne obozy turystyczne dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 760 lub 800 zł,
- w Słowacji – stacjonarny obóz turystyczny dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 650 zł,
- we Włoszech – pobyt na campingu koło Rawenny dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 945 zł,
- w Hiszpanii – pobyt w hotelu młodzieżowym na Costa Brava dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 1310 zł,
- we Francji – pobyt na campingu na Lazurowym Wybrzeżu dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 1100 zł,
- w Grecji – obóz stacjonarny w hotelu UNESCO 60 km na południe od Aten dla młodzieży od 15 do 18 lat, cena pełnopłatnego skierowania: 1200 zł.

ZUS w porozumieniu z PPPWR (Zespół ds. Dzieci i Młodzieży) przewiduje wypłatę dofinansowań do kolonii zdrowotnych, rehabilitacyjnych, obozów harcerskich i sportowych. Podstawą ubiegania się o dofinansowanie jest dowód wpłaty za skierowanie z podanym terminem wyjazdu.

Formularze oświadczeń i kart kwalifikacyjnych wydawane są w ZUS, bud. C-9, pok. 420 w godz. 10.00 do 14.00 do 24 kwietnia. W formularzach należy wpisać obliczony przychód na członka rodziny za 1996 rok: zarówno uzyskany na PWr, jak poza nią, podlegający opodatkowaniu i zwolniony z podatku, jak np. alimenty, zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne, za urlopy wychowawcze, stypendia, przychody osiągane z gospodarstwa rolnego i działalności gospodarczej.

Listy punktacyjne zostaną ogłoszone 6 maja, reklamacje co do ilości punktów można składać do 8 maja, publiczny rozdział miejsc nastąpi 12 maja o godz. 15 w sali 329 A-1.

Odwolania do Zespołu ds. Dzieci i Młodzieży należy składać do 14 maja w pok. 420 C-9.

Listy dzieci zakwalifikowanych na kolonie i obozy ukażą się 20 maja.

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska

Wybrzeże Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka
Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 320 22 89
e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr

Nakład 1500 egz.

Pismo wsparte dotacją KBN